

[Chr. J. Hansen.]

i at komme denne kvægsygdom til livs, og når det skal gøres effektivt, må man altså fra forskellig side indordne sig under de restriktioner, som kommer på dette område.

I den ændring, som foreslås af § 15, synes jeg hovedbestemmelsen er, at der til ejendomme og græsarealer indenfor området af en mejerikreds kun må tilføres kastningsfri kreaturer. Jeg synes, det er en fuldkommen rimelig bestemmelse. Hvis den ikke gennemføres, kan vi blive udsat for, at en hensynsløs kreaturhandler eller andre af ubetænksomhed eller måske af anden grund er ligeglade med, om de tilfører en sådan kreds en smitsom sygdom. Men der kan ikke være nogen mening i, at en mejerikreds, der har fastsat en tidsfrist for kredsens rensning, skal være udsat for tilførsel af kreaturer, som ikke er kastningsfri.

Denne paragrafs øvrige bestemmelser, som angår kreaturer, der udgræsses på fælles græsgange eller græsningsarealer, kan jeg ikke se der kan indvendes noget som helst fornuftigt imod, og de vil uden al tvivl også virke fremmende på sygdommens bekæmpelse, når bare de gennemføres ret håndfast.

Jeg betragter altså de foreslåede ændringer som rimelige, og kan de være mevrirkende til, at der indenfor forholdsvis kort tid kan siges det samme om smitsom kalvekastning som om kvægtuberkulose: at sygdommen praktisk talt er udryddet, synes jeg, sagen har været de ofre værd, som det eventuelt vil koste at komme den sidste rest af sygdommen til livs.

Den højtærede landbrugsminister er jo ikke personlig tilstede her. Jeg kunne ellers i høj grad have haft lyst til at rette et par spørgsmål til ham, spørgsmål, som jeg ikke forlanger den højtærede stedfortræder skal være i stand til at svare på.

Det er angående vaccine. Vi blev i sin tid bekendt med, at der på grundlag af et rundspørge, der var rettet til 234 på landet praktiserende dyrlæger, var givet en fremstilling af, hvorledes dyrlægerne bedømte værdien af laboratoriets kalvekastningsvaccine på daværende tidspunkt. Der blev også talt om det i de udvalgmøder, man dengang afholdt, men der fremgår ikke noget som helst af de bemærkninger, som ledsager lovforslaget nu, om, at der er sket nogle ændringer, og der er ikke i disse bemærkninger nogen som helst oplysning om, hvorledes disse forhold er. Jeg beklager, at man ikke er i stand til at få dette oplyst, fordi jeg tror,

at det både af hensyn til landbruget og også af hensyn til rigsdagen ville være af interesse at få at vide, om der f. eks. er plads nok også til de podede dyr med de udvidelser, der har været tale om på dette serumlaboratorium. Er der gjort noget for at få dette gennemført, eller har sagen henligget i den mellemliggende tid, uden at der er truffet nogen som helst foranstaltninger? Jeg forventer som sagt ikke at få svar på spørgsmålet ved denne lejlighed, men jeg mener, at det er af interesse.

Løvrigt kan jeg anbefale lovforslaget i den foreliggende skikkelse til hurtig gennemførelse her i tinget.

Einar Simonsen: Det er uden tvivl, at den lovgivning, vi her beskæftiger os med, har vist sig i praksis at føre et stort skridt frem imod det, som er lovens formål: at få udryddet den ondartede kastning i kvægbesætningerne. Vi har, efter at loven blev vedtaget i 1948, set, at man er nået et stort skridt videre, man kan godt sige langt videre, end man dengang turde regne med. Det samme gælder forresten dens søsterlov, kvægtuberkuloseloven. Også dér er det lykkedes igennem ret kort tid at få hele dette spørgsmål løst på en tilfredsstillende måde. Vi er klar over, at der på enkelte områder i kastningsloven er visse bestemmelser, som må ændres, og derfor er der nu foreslået de foreliggende tillægsbestemmelser til loven.

Den første paragraf giver en bemyndigelse til landbrugsministeren til at påbyde handel med kastningsfri dyr. Denne bestemmelse kan komme til at virke ret generende for den enkelte, men her som i så mange andre tilfælde må den enkeltes interesse selvsagt vige for fællesinteressen, og derfor må vi akkviescere ved dette.

Jeg vil gerne sige til den højtærede landbrugsminister, at han forhåbentlig, det tror jeg også om ham, vil administrere denne bestemmelse på en lemfældig eller i hvert fald forstående måde, så at den kommer til at genere mindst muligt, indtil vi — og det gælder navnlig visse egne af Jylland — kommer lidt videre frem med kastningsbekæmpelsen.

Under hensyn til den betydning, det har, at vi får hele dette spørgsmål løst så hurtigt, som vi nu engang kan det, og under hensyn til den store interesse, ikke alene erhvervet, men hele samfundet har i denne lovgivning, kan jeg på mit partis vegne give lovforslaget min bedste anbefaling med ønsket om, at vi hurtigt kan vedtage det også her i tinget, så vi kan komme videre med det gode arbejde, som her er indledt.